

ชีวิตครูของผม

นำเสนอเมื่อ : 6 ส.ค. 2551

ตอนเด็ก ๆ เมื่อมีใครถามว่าโตขึ้นอยากเป็นอะไร เด็ก ๆ หลายคนต้องตอบว่า อยากเป็น ทหาร ตำรวจ หมอ พยาบาล ซึ่งน้อยคนที่จะบอกว่าอยากเป็นครู ซึ่งผมเองก็เป็นคนส่วนน้อยที่บอกว่าอยากเป็นครู

ความฝันกับความจริง

ตอนเด็ก ๆ เมื่อมีใครถามว่า โตขึ้นอยากเป็นอะไร เด็ก ๆ หลายคนต้องตอบว่า อยากเป็นทหาร ตำรวจ หมอ พยาบาล ซึ่งน้อยคนที่จะบอกว่าอยากจะเป็นครู ผมก็คงจะเป็นส่วนน้อยในนั้น เวลาเล่นกับเพื่อน เด็กคนอื่นชอบเล่นสงคราม สู้รบ ผมกลับชอบเล่นเป็นครูกับนักเรียน โดยสวนใหญ่หรือแทบทุกครั้งก็ว่าได้ ผมมักจะไต่เป็นครู สวนอุปกรณ์ก็ตำราที่เรียนกันอยู่ กับชอล์กที่เก็บเศษมาจากโรงเรียน

พอโตขึ้นชะตาชีวิตก็เล่นตลกที่ผมไม่สามารถเป็นได้อย่างที่ฝัน นั่นก็คือคุณพ่อคุณแม่ส่งผมส่งประกวด(สอบ) เขาเป็นนักเรียนทหาร ซึ่งผมก็ไม่ได้ทำให้ท่านผิดหวัง ผมสอบได้ (น่าจะดีใจหรือเสียใจเนี่ย) ตอนสอบก็ทำวิชาคณิตศาสตร์ไม่ได้เลย แต่ผลสอบออกมาสอบได้ที่ 4 ของจำนวนผู้เข้าสอบนับหมื่น (จริง ๆ นะ ไม่ได้โม้) ด้วยรูปร่างอันบอบบาง ได้เข้าไปเรียนที่ โรงเรียนนายสิบศูนย์การทหารราบ 1 ปีที่เสียเหงื่อเป็นถึง ในที่สุดก็สำเร็จเป็นสิบตรี บวรจตุรงค์แรกที่ศูนย์การทหารราบ พอไปรายงานตัวหน่วยใหม่ก็เริ่มทำงานฝึกทหารใหม่ทันที ก็เป็นครูฝึกก็ถือว่าเป็นงานครูชั้นแรกเลยละ